

RETTEEN I LYNGBY KENDELSE

afsagt den 20. februar 2026

Sag BS-19342/2025-LYN

H
(advokat Emma Novak Christensen)

mod

(advokat Troels Peter Rovsing Koch)

Denne afgørelse er truffet af dommer Line Kornerup.

Sagens baggrund og parternes påstande

H har under sagen nedlagt påstand om, at M skal tilpligtes at anerkende, at ægtepagt/bodeling af 9. april 2021 skal tilsidesættes helt eller delvist.

M har nedlagt påstand om afvisning.

H har heroverfor påstået frifindelse.

Ms afvisningspåstand er udskilt til særskilt afgørelse på skriftligt grundlag.

Oplysningerne i sagen

Parterne underskrev den 9. april 2021 dokument benævnt "Ægtepagt" med følgende ordlyd:

"...

M betaler DKK. 250.000 til nedbringelse af Hs studiegæld senest pr. 31/12 2021.

M indbetaler DKK. 110.000 til H på tidspunktet for underskrift af aftalen.

H får derudover 10% af den realiserede friværdi i huset på X, dog maksimum 500.000 DKK., på tidspunkt for salg af ejendommen. Det forudsættes at der ikke tages yderligere løn/pant i ejendommen uden at begge parter er enige herom, og at dokumentation herfor indgår som bilag til denne aftale.

Der er ikke fastsat tidspunkt for salg og dette forventes først at ske, når ██████ og børnene ønsker, eller af økonomiske årsager bliver tvunget til, at fraflytte ejendommen.

H får brugsret til huset på X indtil udgangen 2021. herefter aftales nærmere vedr. sommerferier mod betaling af forbrugsafgifter.

M overtager leasingafgifter samt forsikring på Hs bil frem til 31/12 2021.

I tilfælde af Ms eventuelle dødsfald, tilgødeses H med DKK, 5.000 pr. hjemmeboende barn under 18 år pr. måned.

Endvidere er det aftalt at indestående på respektive konti for hver af parterne, ikke deles.

Aftalen skal ses i forlængelse af *Aftale om udøvelse af fælles forældremyndighed 09-04 2021*, hvor det fremgår at M jf. de anførte vilkår, skal dække alle omkostninger til skole, gymnasie, fritidsinteresser etc., hvorfor børne- og ægtefællebidrag bortfalder.

Denne aftale kan ændres i det omfang vi bliver enige om det. Ændringer er dog kun gyldige, hvis de fremgår af et skriftligt tillæg til denne aftale, eller en ny skriftlig aftale, og kun hvis tillægget/ aftalen er forsynet med dato og vore personlige underskrifter.

Denne aftale — og evt. tillæg hertil — opretter vi i to enslydende eksemplarer, og vi er enige om, at vi hver især opbevarer vort eksemplar på hensigtsmæssig måde.
 ...”

M indgav den 12. april 2021 ansøgning om direkte skilsmisse til Familieretshuset.

Sagen er indbragt for familieretten af Familieretshuset den 9. april 2025 i medfør af lov om Familieretshuset § 27, stk. 2, nr. 1.

Parternes synspunkter

H har i processkrift af 12. januar 2026 anført:

” ...

Sagen angår tilsidesættelse, helt eller delvist, af en mellem parterne indgået aftale om fordeling af formuen ved skilsmisse.

Påstanden vedrører aftalens gyldighed og rimelighed og støttes direkte på ægteskabslovens § 58, subsidiært aftalelovens § 36. Der er ikke nedlagt påstand om gennemførelse af skifte, opgørelse af bodele eller fordeling af aktiver efter ægtefælleskiftelovens regler.

Sagen angår således ikke et skifte i ægtefælleskiftelovens forstand, men et forudgående og selvstændigt spørgsmål om, hvorvidt den indgåede aftale kan opretholdes som retsgrundlag. Først hvis aftalen tilsidesættes, opstår der grundlag for et efterfølgende skifte. Sagen kan derfor ikke nu omfattes af ægtefælleskiftelovens § 2, stk. 2, nr. 2.

Ægteskabslovens § 58 omhandler ændring eller tilsidesættelse af bodelingsaftaler om fordeling af formuen, som ægtefællerne har indgået med henblik på skilsmisse i de tilfælde, hvor aftalen grundet forhold, der var til stede på tidspunktet for aftalens indgåelse, skønnes urimelig for den ene ægtefælle, og § 58 d gør digital indgivelse til Familieretshuset obligatorisk.

Efter ægteskabslovens § 58 d, stk. 2, nr. 6 skal ansøgning om ændring efter § 58 indgives til Familieretshuset ved digital selvbetjening (med de undtagelser, der følger af bestemmelsens stk. 3-4). Sagen blev indgivet via Familieretshuset og er efterfølgende indbragt ved familieretten, jf. anmodning om ægteskabssag af 9. april 2025.

Hertil henvises begrundelse og resultat i den af Retten i Lyngbys afsagte dom den 5. marts 2025 i sagen BS- 29567/2024-LYN:

"Det følger af ægteskabslovens § 58 a, stk. 2, nr. 4, at sager i medfør af ægteskabslovens § 58, behandles af Familieretshuset eller familieretten. I medfør af ægteskabslovens § 58 d, stk. 2, nr. 6, skal ansøgning om ændring efter § 58 af en aftale om fordeling af formuen, indgives digitalt til Familieretshuset.

Da sagen er anlagt ved familieretten ved indgivelse af stævning, tager familieretten Ms afvisningspåstand til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens udfald, forløb, herunder at der har været afholdt telefonisk retsmøde og parterne har udvekslet flere processkrifter, samt værdi opgjort til 3.500.000 kr., fastsat til dækning af advokatudgift med 75.000 kr. inklusive moms."

På denne baggrund blev sagen ikke "forkert anlagt" i relation til § 58-systemet, da nærværende sag blev anlagt præcis som angivet i den afsagte dom, og sagsøgte afvisningspåstand afvises.

Kompetencereglerne kan ikke omgås ved at rubricere en § 58-sag som en ægtefælleskiftesag, når der som i denne sag ikke er nedlagt skiftepåstand.

Hvis retten ikke er enig heri, bør resultatet ikke være afvisning og anlæggelse af ny sag. Sagsøgte har allerede har fået medhold i to tidligere afvisningspåstande i 2024 og 2025, hvorfor en tredje afvisningspåstand er urimelig overfor sagsøger, særligt fordi den omtvistede "ægtepagt/bodelingsaftale" og skilsmisse skete i april 2021 og sagen nu mere end fire år senere ikke har kunnet behandles.

Sagsøgte har i sit processkrift af 12. november 2025 anført:

"Jeg bemærker vedrørende sagsøgerens henvisning til Jørgen Grønborgs synopsis, sagens bilag 6, at jeg netop drøftede spørgsmålet med Jørgen Grønborg i maj som følge af afvisningsdommen, der vedrørte formalia om anvendelsen af familieretshusets selvbetjeningsløsning eller ej.

Han ændrede teksten som følge af min henvendelse. Han nævnte ved samme lejlighed, at han ikke mener, at nogen har tænkt over spørgsmålet før, heller ikke ham selv i forbindelse med udvalgsarbejdet inden indførslen af ægtefælleloven. Jeg har den høje agtelse for kollega Grønborg, men nu er han trods alt ikke en selvstændig retskilde."

Sagsøger forstår ikke denne udtalelse, da det netop fremgår af bilag 6, at seneste ændring er sket 28. maj 2025, hvilket ligeledes fremgår direkte af sagsøgers processkrift af 28. oktober 2025:

"Det fremgår af Jørgen Grønborgs kommentarer til ÆSKL § 2, som senest er opdateret den 28. maj 2025, jf. bilag 6.

"ad § 2, stk. 2, 2): Selvstændige sager om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af ægtefællers bodelingsaftaler

Twister om ægtefællers bodelingsaftaler kan ikke behandles som en enkeltvist efter stk. 1, uanset om tvisten opstår under privat skifte eller under skifterettens behandling af et bo efter § 1. Der må i givet fald i stedet anlægges en selvstændig sag efter stk. 2.

Skifteretten kan imidlertid som led i en afgørelse om sin kompetence til at behandle et bo efter § 1 tage stilling til, om skifte er udelukket som følge af en foreliggende bodelingsaftale. Skifteretten kan endvidere om nødvendigt som led i en afgørelse om sin kompetence til at behandle en enkeltvist under et privat skifte tage stilling til, om sagsanlæg efter stk. 1 er udelukket som følge af en foreliggende bodelingsaftale.

*Stk. 2, nr. 2, angår sager om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af bodelingsaftaler. Bestemmelsen gælder fra d. 01.04.2019 kun aftaler indgået **efter** separation eller skilsmisse, hvor en part påberåber sig AFTL kapitel 3, herunder § 36 samt sager om fortolkning af bodelingsaftaler.*

Før d. 01.03.2012 blev sager om anfægtelse af bodelingsaftaler indgået med henblik på separation eller skilsmisse, jf. ÆL § 58, behandlet som en ægteskabssag, jf. RPL § 448, hvorimod andre sager om anfægtelse af bodelingsaftaler blev behandlet som en almindelig civil sag.

Fra d. 01.04.2019 skal sager om tilsidesættelse eller ændring af bodelingsaftaler indgået med henblik på separation eller skilsmisse efter ÆL § 58 startes ved digital selvbetjening hos Familieretshuset, og så senere eventuelt oversendes til Familieretten, jf. ÆL § 58 a, stk. 2, nr. 4 og ÆL § 58 d, stk. 2, nr. 6.

ÆSKL § 2, stk. 2 burde være ændret i forbindelse med lovændringen pr. d. 01.04.2019. Sager, der startes op i Familieretshuset, er fritaget for retsafgift, jf. RAL § 8, stk. 1, nr. 3."

Da seneste ændring er dateret 28. maj 2025, må det lægges til grund, at bilag 6 omfatter de påståede ændringer.

Sagen er anlagt korrekt og i overensstemmelse med den af Retten i Lyngby afsagte dom af 5. marts 2025. På denne baggrund anmodes der om, at sagen behandles som en sag efter ægteskabslovens § 58, og at kompetencen fastlægges i overensstemmelse hermed.

Den subsidiaire henvisningspåstand:

Hvis retten måtte finde, at sagen ikke kan behandles ved familieretten, gøres det gældende, at sagen i stedet skal henvises til rette domstol i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2-3, så parterne ikke påføres yderligere unødige procesomkostninger og forsinkelse ved gentagne afvisninger.

Sagsøgte gør gældende, at skifterettens afslutning den 28. maj 2024, jf. bilag B har "retskraft", og at sagsøger derfor skulle have anlagt en § 2-sag.

Det bestrides, at dette kan bære en afvisning i denne sag, da skifterettens § 1-sag angik bistand til bodeling af fællesboet.

Spørgsmålet om, hvorvidt boet var delt, behandles efter ægtefælleskiftelovens § 14 ved kendelse efter evt. bevisførelse. Den omstændighed, at § 1-sagen blev sluttet på det foreliggende grundlag, kan ikke i sig selv sidestilles med en materiel dom om aftalens ugyldighed, og kan under alle omstændigheder ikke afskære behandling af et § 58-krav, der efter lovens system skal rejses via Familieretshuset.

På baggrund af sagens urimelige og langvarige historik med de gentagne afvisningspåstande og tildeling af sagsomkostninger til sagsøgte, anmoder jeg retten om nu at afsige kendelse om kompetence/afvisning/henvisning uden afgivelse af yderligere processkrifter, således at realitetsbehandling ikke forsinkes yderligere.

Sagsøger og sagsøgte har begge hver indleveret 4 processkrifter vedrørende sagsøgtes formalitetsindsigelse. Af hensyn til parterne må sagen nu bringes videre. Det langvarige forløb er ikke i overensstemmelse med EMRK.

Retsmægling:

Sagsøger har anmodet om fremlæggelse af oplysningerne i flere år uden det er sket. Sagsøgers tillid til, at sagsøgtes reelle hensigt ved en retsmægling med det formål at indgå aftale om aftalens tilsidesættelse/ugyldighed, ses ikke at være til stede.

Sagsøgte er bekendt med sagsøgers vanskelige økonomiske situation som umuliggør afholdelse af vurderingsudgifter til sagsøgtes aktiver, hvilket må anses for sagsøgtes bevidste udmattelsesstrategi, som har været de seneste 5 år overfor sagsøger. Sagsøgtes ejendomme, som samlet har offentlige ejendomsvurderinger på omkring 12 millioner kroner, og udgør således en væsentlig del af sagsøgtes bodel. På den baggrund må de samlede værdier der var til stede ved aftalens indgåelse fremlægges til brug ved vurderingen af, om hvorvidt aftalen var at betragte som urimelig for sagsøger på tidspunktet for indgåelsen.

Derudover opfordres sagsøgte til at stoppe sine gentagende udtalelser om *"ønsket til at indgå forligsdrøftelser og udsagn om gentagende anmodninger til sagsøger herom"*, da det de facto er forkert. Sagsøgte har på intet tidspunkt tilkendegivet/udvist – hverken inden- eller udenretligt – nogen former for reelt ønske om forligsdrøftelser og/eller tilsagn til nogen former for indrømmelser vedrørende helt eller delvist tilsidesættelse af "ægtepagt/bodelingsaftale". "Aftalen" er konciperet ensidigt af sagsøgte og bærer præg af en klar ubalance, både i tilblivelsen og i sit indhold. Den indebærer en gennemgribende og uforholdsmæssig forringelse af sagsøgers økonomiske retsstilling uden saglig begrundelse og uden hensyntagen til ægteskabets loyalitets- og solidaritetsforpligtelser. Den fremstår som et forsøg på udnyttelse af en styrkeposition snarere end som resultatet af en ligeværdig aftale, og den må på den baggrund betegnes som både moralsk angribelig, klart kritisabel og uden juridisk gyldighed og når der ikke er enighed herom, er der er behov for en retslig afgørelse herom.

Et ikke-svar kan i nogle tilfælde også være et svar. Det gælder også, når sagsøgte ikke vil fremlægge økonomiske oplysninger om sin bodel, samt sagsøgtes gentagende afvisningspåstande, som har forårsaget sagsøger har måtte vente i alt for mange år på behandling af spørgsmålet om den af sagsøgte selvstændigt konciperede aftale om "fordeling af formuen" med henblik på skilsmisse, er at betragte som urimelig.
..."

M har i processkrift af 26. januar 2026 anført:

"...

Den nedlagte påstand med anbringender fastholdes. Det er besluttet i sagen, at spørgsmålet om rette forum udskilles til særskilt behandling, og at denne behandling skrev på skriftligt grundlag. Sagsøgte er således ikke fremkommet med bemærkninger til sagens realitet, hvilket vil ske, når rette forum er afgjort.

Sagens baggrund

Sagen er først behandlet som en anmodning til skifteretten af 8. december 2023 om bistand til deling ved offentligt skifte, ÆFSL § 1. Anmodningen blev fremsat af sagsøgerens daværende advokat Sonja Toft.

Sagsøgte gjorde indsigelser om skifterettens kompetence til at gennemføre et skifte med henvisning til en bodelingsaftale, som sagsøgte påstod indgået, ÆFSL § 14. Heroverfor gjorde sagsøger gældende, at der ikke var indgået en bodelingsaftale.

På telefonisk retsmøde oplyste skifteretten, at konsekvensen af en kendelse efter ÆFSL § 14 ville blive, at sagsøgeren måtte søge bodelingsaftalen tilsidesat efter ÆFSL § 2. Sagsøgeren tog herefter bekræftende til genmæle i processkrift af 15. april 2024 ved en selvstændig påstand om, at

”Sagen afvises for tiden, og hustruen henvises til at anlægge sag efter ægtefælleskiftelovens 2.” (sagens bilag G, s.5)

Trods denne fremgangsmåde blev der ikke anlagt sag efter ÆFSL § 2. Der blev i stedet anlagt sag efter Ægteskabslovens § 58. Denne blev anlagt direkte ved Familieretten og ikke ved den portalløsning, som er indført med lov om Familieretshuset i Ægteskabslovens kap. 5 a. Dette protesterede sagsøgte over, og sagen blev afvist i familieretten.

Sagen blev efterfølgende genanlagt via Familieretshuset, som oversendte den uden afgørelse til Familieretten. Det fastholdes, at sagen rettelig bør behandles i Skifteretten som rette forum, jf. ÆFSL § 2, stk. 2, nr. 2.

Anbringender

Sagsøgte gør gældende, at der med bindende virkning er gjort op med forumspørgsmålet i sagsøgerens eget processkrift af 15. april 2024, hvor sagsøgeren selv bekræfter skifterettens information om konsekvensen af en indgået bodelingsaftale, nemlig en tilsidesættelsessag efter ÆFSL § 2.

Sagsøgte gør gældende, at skifteretten med sin beslutning om at indstille § 1 sagen, som skete med henvisning til sagsøgerens bekræftende genmæle og med henvisning til sagsanlæg som enkeltvist efter ÆFSL § 2 har taget stilling til karakteren af parternes aftale.

Det gøres desuden gældende, at ægteskabslovens § 58 har karakter af en materiel regel på linje med aftalelovens § 36 eller andre regler der hjemler ændring eller tilsidesættelse af en aftale. Det er ikke en kompetenceregulering. Til støtte herfor gøres det gældende, at bestemmelsens indhold i al væsentlighed omhandler skilsmissevilkår, som netop behandles af Familieretshuset med Familieretten som 2. instans. Bodeling er ikke et skilsmissevilkår, men derimod et bodelings spørgsmål – som behandles i ægtefælleskifteloven.

Det forhold, at aftaler om fordelingen af formuen, bidragspligten eller andre (skilsmisse)vilkår kan ændres eller tilsidesættes efter ægteskabsloven, medfører ikke til kompetence til Familieretten i tilsidesættelsessager af bodelingsaftaler.

Ifølge ægteskabslovens § 58 a, stk. 1, nr. 4 træffer Familieretshuset eller Familieretten afgørelse i sager omfattet af ægteskabslovens kapital 3-5. Ægteskabslovens § 58 omhandler ændring af visse aftaler om vilkår mv. Det har således afgørende betydning for Familierettens kompetence, om parternes aftale kan karakteriseres som en bodelingsaftale eller ej.

Det fremgår af ÆFSL § 2, stk. 2 at Skifteretten behandler selvstændige sager mellem ægtefæller. Det er dermed ikke – som antaget af sagsøgeren i sit processkrift af 12. januar 2026 - en forudsætning for skifterettens kompetence, at boet er taget under skifte (Karnov note 15).

I denne sag er der indgået en bindende aftale om håndteringen af parternes fællesbo i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indgivelsen af anmodning om skilsmisse. Skifteretten har konstateret, at der er tale om en bodelingsaftale, og sagsøgeren selv har anerkendt, at der er tale om en bodelingsaftale.

Det gøres gældende, at man ikke med en skæringsdag den 1. april 2019 kan fastslå, at sager om tilsidesættelse af bodelingsaftaler skal anlægges i Familieretshuset, hvis aftalerne er indgået inden separation/skilsmisse, mens de skal anlægges i Skifteretten, hvis aftalerne er indgået efter separation/skilsmisse. Denne retsstilling har ingen støtte i hverken lov, forarbejder eller praksis, og den forekommer heller ikke videre logisk.

Det afgørende må være sondringen imellem bodelingsaftaler på den ene side og andre aftaler om fordeling af formuen eller andre skilsmissevilkår på den anden side. I hvert fald indtil enten den ene eller den anden lov bliver lavet om.

I denne sag har både sagsøgeren og skifteretten taget stilling til dette spørgsmål. Der er tale om en bodelingsaftale. Dermed skal den også behandles i det skifteretlige system.

Sagsøgeren har også i sin anmodning om ægteskabssag af 9. april 2025 gjort gældende, at sagsøgte "... tilpligtes at anerkende, at ægtepagt/bodeling skal tilsidesættes helt eller delvist.". Denne påstand er opretholdt gennem hele sagen. Sagsøgerens egen påstand i denne sag peger altså også på en tilsidesættelse af en bodelingsaftale.

Bodelingsaftaler er i ægtefællelovens § 32 defineret som "... aftaler der indgås i forbindelse med separation eller skilsmisse" I den kommenterede ægtefællelov, 1. udg. 1. oplag, 2019, s. 232 fremgår det følgende:

Om separation eller skilsmisse må anses for aktuel, beror på en konkret vurdering, hvor der ifølge bestemmelsens forarbejder navnlig lægges vægt på, om der er indgivet en anmodning til Familieretshuset, eller om dette sker umiddelbart efter, at aftalen er indgået.

[...]

Aftaler indgået med henblik på separation eller skilsmisse kan tilsidesættes efter ÆL § 58, hvis aftalen skønnes urimelig på tidspunktet for dens indgåelse. Retsvirkningslovsudvalget foreslog, at § 58 blev overført til ÆFL, og at bestemmelsen blev udvidet til også at omfatte aftaler, der er indgået efter separationen eller skilsmissen, og aftaler, som er urimelige på grund af efterfølgende forhold. Se herom bet. 1552/2015 s. 509 f. Dette forslag blev ikke gennemført, og det er derfor stadig ÆL § 58, der skal anvendes, hvis en aftale indgået før separationen eller skilsmissen påstås tilsidesat på grund af oprindelige forhold. Urimelelige aftaler, der er indgået efter separationen eller skilsmissen, eller som er urimelelige på grund af efterfølgende forhold, kan tilsidesættes efter aftalelovens § 36.

Det ovenstående er en gennemgang af den materielle adgang til tilsidesættelse, som enten kan være ÆL § 58 + AFTL § 36 (for aftaler der er oprindeligt ugyldige og indgået inden separation/skilsmisse) eller alene AFTL § 36 (for aftaler, der er ugyldige på grund af efterfølgende forhold og/eller indgået efter separation/skilsmisse) Der er ikke tale om kompetenceregler.

Sagsøgeren henviser til Jørgen Grønborgs betragtninger om 1. april 2019 som skæringsdag for Skifterettens hhv. Familierettens kompetence. Anbringendet bestrides. Grønborg henviser til samme

lovbemærkninger som Bormanns kommenterede ægtefællelov, gengivet ovenfor:

”Stk. 2, nr. 2, angår sager om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af bodelingsaftaler. Bestemmelsen gælder fra d. 01.04.2019 kun aftaler indgået efter separation eller skilsmisse, hvor en part påberåber sig AFTL kapitel 3, herunder § 36 samt sager omfortolkning af bodelingsaftaler. Før d. 01.03.2012 blev sager om anfægtelse af bodelingsaftaler indgået med henblik på separation eller skilsmisse, jf. ÆL § 58,” (bilag 6)

Det er ikke en korrekt gengivelse af fremstillingen af lade denne bestemmelse føre til kompetence hos Familieretten. Det er en fremstilling, som handler om materiel ret, nemlig mulighed for både at påberåbe sig ÆL § 58 og AFTL § 36. Det kan man alene, hvis aftalen er indgået inden indgivelse af anmodning til Familieretshuset. Den siger ikke noget om kompetence.

Grønberg anfører i sin kommenterede ægtefælleskiftelov (1, udgave, 2023, s. 52) om ÆFSL §2 at:

”Bestemmelsen udvider skifterettens kompetence i forhold til hidtil gældende ret. [...] Skifteretten skal som noget nyt endvidere behandle tvister mellem ægtefæller om særejekompensationskrav samt sager om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af bodelingsaftaler. Sådanne tvister blev tidligere behandlet ved de almindelige domstole, heraf nogle som ægteskabssager, jf. RPL-kapitel 42. (min fremhævning)

Og videre om § 2, stk. 2, nr. 2 på s. 61:

Stk. 2, nr. 2 angår sager om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af bodelingsaftaler. Bestemmelsen gælder, uanset om aftalen er indgået før eller efter separation eller skilsmisse, og hvad enten en part påberåber sig ÆL § 58 eller AFTL kapitel 3, herunder § 36. Tidligere blev sager om anfægtelse af bodelingsaftaler indgået med henblik på separation eller skilsmisse, jf. ÆL § 58, behandlet som en ægteskabssag, jf. RPL § 448, hvorimod andre sager om anfægtelse af bodelingsaftaler blev behandlet som en almindelig civil sag.

Systemet er altså ændret fra det standpunkt, sagsøgeren indtager, hvor tilsidesættelsessagerne skulle behandles som ægteskabssager, til det standpunkt, sagsøgte indtager, hvor tilsidesættelsessagerne behandles i skifteretten.

Det afgørende for vurderingen om, hvorvidt der er tale om en bodelingsaftale, er ifølge lovbemærkningerne, om den er indgået mellem parterne efter eller umiddelbart inden der indgives anmodning om separation/skilsmissе til Familieretten. Det fremgår direkte af lovbemærkningerne.

I denne sag er parternes aftale indgået den 9. april 2021 (bilag 1, s. 7) og anmodningen om separation/skilsmissе er indgivet den 12. april 2021 (bilag 1, s. 10), altså 3 dage senere. Der er således tale om en aftale, der indgås umiddelbart inden anmodning blev indgivet til Familieretshuset. Der er således tale om en bodelingsaftale, der skal behandles i skifteretten, jf. ÆFSL § 2, stk. 2, nr. 2.
...”

Retten's begrundelse og resultat

Sagen angår Hs påstand, om aftale benævnt Ægtepagt underskrevet af parterne den 9. april 2021 skal tilsidesættes helt eller delvist i medfør af ægteskabslovens § 58, subsidiært aftalelovens § 36.

Efter ægteskabslovens § 58 kan aftaler om fordeling af formuen, bidragspligten eller andre vilkår, som ægtefæller indgår med henblik på separation eller skilsmissе, ændres eller erklæres uforbindende, såfremt aftalen skønnes urimelig for den ene ægtefælle på tidspunktet for dens indgåelse.

Efter ægteskabslovens § 58 a, stk. 2, nr. 4, behandler Familieretshuset eller familieretten afgørelse i sager efter blandt andet ægteskabslovens § 58. Det følger af ægteskabslovens § 58 d, stk. 2, nr. 6, at ansøgninger om ændring af aftaler efter § 58, skal indgives digitalt til Familieretshuset. Ægteskabslovens § 58 a og § 58 d er indført i forbindelse med etablering af Familieretshuset med ikrafttræden den 1. april 2019.

Efter ægtefælleskiftelovens § 2, stk. 2, nr. 2, behandler skifteretten selvstændige sager mellem ægtefæller om tilsidesættelse, ændring eller fortolkning af ægtefællers bodelingsaftaler. Denne regel er indført i 2011, og der blev ikke i forbindelse med etableringen af Familieretshuset og ovennævnte ændringer, foretaget konsekvensændringer af ægtefælleskiftelovens § 2, stk. 2, nr. 2.

Da den mellem parterne indgåede aftale benævnt Ægtepagt er indgået umiddelbart forud for Ms indgivelse af begæring om skilsmissе og henset til indholdet af aftalen, finder familieretten som lovreglerne på nuværende tidspunkt foreligger, at sagen henhører under familieretten.

Det forhold, at H den 8. december 2023 indgav anmodning til skifteretten om bistand til deling af fællesboet, at M nedlagde påstand om, at fællesboet var delt ved den omhandlede aftale, at H efter skifterettens vejledning om skifterettens kompetence, tog bekræftende til genmæle heroverfor, hvorefter skifteretten sluttede sagen, samt at H herefter indgav stævning til familieretten og ikke til skifteretten, kan ikke føre til andet resultat.

THI BESTEMMES:

Ms afvisningspåstand tages ikke til følge.

Familieretten udsatte sagen.

ØSTRE LANDSRET RETSBOG

Den 27. maj 2026 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen i Nordhavn.

Landsdommerne Bo Østergaard, Johann Herzog og Terese Sonne-Holm (kst.) behandlede sagen.

Sag BS-16258/2026-OLR
(5. afdeling)

██████████ M
(advokat Troels Peter Rovsing Koch)

mod

██████████ H
(advokat Emma Novak Christensen)

Familieretten i Lyngby har ved kendelse af 20. februar 2026 (sag BS-19342/2025-LYN) bestemt, at ██████████ M's afvisningspåstand ikke tages til følge.

██████████ M har med Procesbevillingsnævnets tilladelse kæret afgørelsen.

██████████ har nedlagt påstand om, at familierettens kendelse omgøres, således at sagen afvises, subsidiært at sagen henvises til skifteretten.

██████████ M har til støtte for sine påstande gentaget sine anbringender for familieretten.

██████████ H har nedlagt påstand om, at familierettens kendelse stadfæstes, subsidiært at sagen henvises til rette domstol i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2 og 3, og mere subsidiært at sagen afvises uden omkostning ██████████ for H

Til støtte for påstandene har [REDACTED] H gentaget sine anbringender for familieretten.

Familieretten har ved sagens fremsendelse ikke haft bemærkninger til kæremålet.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes

KENDELSE

Efter ægteskabslovens § 58 kan en aftale om fordelingen af formuen, bidragspligten eller andre vilkår, indgået med henblik på skilsmisse, erklæres for uforbindende, såfremt den skønnes urimelig for den ene ægtefælle på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Af forarbejderne til bestemmelsen (betænkning 1964 nr. 369 om ægteskabs indgåelse og opløsning samt forældremyndighed og samkvemsret, s. 116), fremgår bl.a., at "*[e]nhver aftale mellem ægtefæller indgået med forestående separation eller skilsmisse for øje vil kunne falde ind under paragraffen. Opregningen er ikke udtømmende*".

Familieretshuset eller familieretten træffer afgørelse i sager, der vedrører ægteskabslovens § 58, jf. § 58 a, stk. 2, nr. 4. En ansøgning om ændring efter ægtefællelovens § 58 af aftale om fordelingen af formuen, bidragspligten og andre vilkår for separation og skilsmisse, skal indgives til Familieretshuset ved anvendelse af dennes digitale løsning, jf. § 58 d, stk. 2, nr. 6.

Parternes aftale af 9. april 2021 angår bl.a. betaling til nedbringelse af gæld, kontantbeløb, andel i fremtidig friværdi i hus, brugsret til ejendom, betaling af biludgifter og bortfald af børne- og ægtefællebidrag.

Landsretten tiltræder herefter, at familieretten har saglig kompetence til at behandle sagen. Landsretten stadfæster derfor familierettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Familierettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til hinanden.

Retten hævet.